

כא:

עין משפט
נר מצוה

י"ח א תוש"ע ח"ח סי'
חקקי סעיף ג:
ב ב ג ח"י פ"ב מהלכות
תעניות הלכה ו' תוש"ע
שם סעיף ג:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

יבא מנה בן פרים. כלומר מוטע שיבא גדול בן הדיוט דפרס לא
היה אלא חזי מנה ואל יבא מנה בן מנה דהיינו רב חסדא
דהיינו מנה כלומר שהיה חשוב ופרס היינו יחזקא אטוה דרז נחמן
דלא מיקרי רב עתק: **אמר** י"ה וזוירא איית' בהדיהו. פירוש
כי יציה הביאו מנהטע שיהי אכולטו
כלומר אי אפשר שלא יאכלו המבוזזה
והסודעים: **אמר** י"ה רב יהודה
איבא מותנא בחזירי גזר תעניתא וכו'
ע"י שאני חזירי דדמו פטירה דבני
אינשי. פירוש שבני מעוה של חזיר
דומין למעשים של בני אדם ויש לחוש
שיבא (ו) על בני אדם כמאן נראה
שאם יבא דבר על עובדי כוכבים
שליש לחוש ויש להטעות דהא הכא
חזין דגזר תעניתא (ו) מדבר שהיה
במחזירין משום דדמו מעיניהו לגמי
אדם וכל שכן דנכרים דדמו לישראל:
גבירה יזקה. פי' זו ארץ ישראל:
ספרה

היוכל המה יעלו בהר וכן מצינו באהל מועד שבמדרג
אמרה תורה וישלחו מן המחנה כל צרוע הוגלל
והמצורעים ליכנס שם אמר ליה אי הכי (6) ניקום א
מיטוב יבא מנה בן פרס אצל מנה בן מנה ואל יבא
בן פרס בסורא הוות דכרתא בשיבכותיה דרב לא הוו
משום זכותיה דרב דנפיש איתחוי להו בחילמא רב
הא מילתא זוטרא ליה לרב אלא משום ההוא גבר
לקבורה בדרוקת הוות דליקא ובשיבכותיה דרב לא
סבור מינה בזכותא דרב הונא דנפיש איתחוי להו בה
לרב הונא אלא משום ההיא איתתא דמחממת תנורא
אמרו ליה לרב יהודה אתו קמצי גור תעניתא אמר
אמר להו זוורא אייתו בהדייהו אמרו ליה לרב יהודה
גור תעניתא נימא קסבר רב יהודה מכה משולחת
מכל המינן לא שאני חזיר דרמיין דהויא לבני איני
איכא מותנא בי תחאי גור תעניתא א"ל והא מרחק א
דרפסיק ליה אמרו ליה לרב נחמן איכא מותנא בארעא
אמר אם גבירה לוקה שפחה לא כל שכן מעמא דגבי
ושפחה לא והא אמרו ליה לשמואל איכא מותנא
שאני התם כיון דאיכא שיירתא דלוי ואתיא בה
אתי ליה שלמא ממיכתא דרקינא כל יומא ואלאי
לרבא כל מעלי יומא דכיפורי הוה קא תלשא
דאבא אומנא אמרו ליה לא מצית למיעבר כעובדיה
דאבא אומנא דכי הוה עבד מילתא הוה מחית
וצאת ליה לבושא דאית ביה קרנא דהוות בזיע
אתיא ליה איתתא הוה מלביש לה כי היכי דלא
דוכתא דצניעא דשדי ביה פשיטי דשקיל דאית ליה
לא מיכסף כי הוה אתרמי ליה צורבא מרבנן אנא
דקאי ידיב ליה פשיטי ואמר ליה זיל בריא נפשך יומ
דרבנן למיבדקיה אותבינהו ואכלינהו ואשקינהו ומך

וידעלאס ה' שאניו של רב נחמן בר רב חסדא גדול מילתא אביו של רבא דכרשא. דכר' נשיבוסתא. נשכותו: איסחוי לכו בחילתא. נשכ' זה קטן הוא לפי גדלות רב: מרס. פושיי' בלג' וצילי. פליי' ומשאליתו לנשיבוסתא. ומשאליתו לשכנותיה לאחר שהסיקתו משלה לכו לקא חסדא. לא בעים למיזר תעשרא: ווודא אייטו כדדיהו. בני עמיין שאלן שאין להן כנס הפנימי נשאר בהמה. וימין רע היה ויחול לחוש שמה יבא עד כאן: אמר לכו וכי מעברא פסיק לכו. ויכל שכן. ויש לחוש שמה ישמלה עד כאן: הא עשה וספסה. שמי שירפא. דלוי מני חחר' להנשדעא: דלויי. מנהלה ונא עמה: וידידי: ר' חוה עמיד מילתא. נהדיהם קרדן דלני אדם: ודעיס' ההקדן שהוא מקדן בו ולגשים היו מלגשים לה: ולא מכסיף. דלאחר ש' כריא נשך. נכריא עמלן: למידיקוס. לדכדן במעשיו: ומך לכו

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

כיום אחד אין זה דבר. לאקראי בעלתא הוא: ה"ג עיר גדולה המזוהה אלף וחמש מאות רנ"ו (י) ילאו סימנה השפע מהם וכו'. אלף וחמש מאות איש דהיינו פי שלשה בעיר קטנה: כפר עכו דרוקרת נ"א דיוקרת עיר ששמה יו"ד והיא קטנה על שם שיי"ר קטנה בלומיות: ה"ג ילאו סימנה ג' מהם

[illegible]

נחמן מדינתקרי בר רב חסדא ודודן בר נחמן בר יצחק מלל שלא
 נגן אינשי דסברי (ו) משום זכותיה דרב הוא: הא וזמר ליה לרב.
 בלעז: (קבורה). ונשום וזכותיה דקבורה מדדו זו מדה כנגד מדה:
 כן נמדדת השכר בה זבדה: **חמלא**. ארבה שמללה את החטואה:
 בתמייה ובי צידה הביאו עמם שלא יספדו את החטואה: **עמייהו**.
 זי חווי. מקום במלכות בבל: **גור הענינא**. בעירו: הא **מרחק**.
 מעברות ושאר חמיות מפסיקין לפני הדבר שלא יבא: **שפה לא**
 עיירות של חוזה לא כגון זי חוזה והדרעדא דלחמיה דשמאל:
מא מרקיעא. בלא קול אומרה יז שלם ענין: **אבא אומנא**. מקח
 חודייו. לנשעומא: **דאיה ביה קרנא**. וינשע"א שהיה מקוה זו
 בה לא הוה ידע חזן דמי (בכספליה) פשטיי להסם ומחן דלא רמי:
פספרי. קיפל חמתיין כמשיטי זמר טפדי"ו בלעז: **ישן כהן**:
 זמרה

דשכחי שיירתא, מבי חזאי להבא גזר, אבל מאי לכבול דלא שכיחי שיירתא אי לאו משום גזר שלמא, מכריז עליה שלמא מרקינא, דאית ביה קרני, כלומר אחרא לך

מסורת הש"ס

(א) בִּיקָדְךָ בִּיבֵר כֹּחַ.
(ב) (מַנְחֵמֶת לֵהָ, ג) מִיֵּא
מִאֲבִירָא, (ד) מִיֵּא הוּא חֲתִי
יִיבִי וְלֵהָ, (ה) מִיֵּא וְיִיבִי הוּא
חֲתִי לֵהָ דְלֵהָ אֲשֶׁר לֵהָ הוּא
יִיבִי לֵהָ, (ו) מִיֵּא בִּיֵּא
אֲחֵר, רִשִׁי, (ז) (שְׁמֵתָם כֹּחַ)
(ח) הַכְּסִיפֹת בְּחֵלֶם מְוֹדֵד וְשֵׁם
שְׁמֵת הַתּוֹרָה בְּנִיֵּל, רִשִׁי,
(ט) רְבִיעִתָּךְ בִּיֵּא, מִיֵּא
(י) (דִּמֵּה שְׁמֵהּ אֲחֵרֵי דִּמֵּה
אֲחֵר, (כ) בִּיֵּל שְׁמֵלֶךְ שְׁקִי,
(ל) (מִיֵּא אֲחֵר לֵהָ).

נורה אור השלב

1. ואיש לא יעלה עמך
וגם איש אל ירא בקל
תקור גם הצאן והקור
הוא יעל אל מול הקור
הדוא: שמות לד ג

2. לא תנע בו יד כי
סוקל וסקל או ירה יורה
אם בהקזה אלא איש אל
יתיה במשך היכל המה
יעלו בקרה: שמות יט ג

3. עז את בני ישראל
ישלחו מן המהמזה כל
צירע וכל זכ וכל קטמ
לפניה: מדרבנן ב

הנהגות הב"ח

[illegible]

לעזר רש"י

פשוט י"ד (פשוט י"ד).
מקדד. פלי"א (פלי"א).
יעה. ונטוש"א. כוס
הקזה. טפיד"ו (טרפיד"ו).
שטית.

רבינו גרשום

ריחק נגיחותיו. שנגח בג' ימים, הרי מועד. קירב נגיחותיו, שנגח ג' ביום אחד, לא כ"ש. מעברי מפסקי. כלומר שיירות מצוין שעוברין במעברות